

Czilli Aranka
Fohász
decemberben

*Van, hogy a karácsony,
mint egy plüsspalást
a világ vállára borul,
és amíg tart az ünnep,
a valóság-illúzió
megszépül, tart, felemel.*

*Van, hogy a karácsony
fűtött lakásban és fenyőágon,
vidám, éneklő családban lakik.*

*És az is karácsony,
ami kórházi ágyon,
lázas gyermekhomlokon,
összeomló falak alatt,
frissen ásott,
egyszemélyes árkon akad fenn.*

*És akkor –
megtalálni a lázgörbék völgyeiben,
istállónak is hideg kunyhók
sötétjében,
földszagú rögökben,
fegyverszünetekben
– a csodát,
ami a reménytelenségben
vet magának ágyat.*

*Idén csak csillagnyi fényt gyűjts nekünk, Isten,
ebben a sötét tökéletlenségben!*

Advent

*Két hegyorom közé
kifeszíti az érintetlen ködöt
és belefekszik az isten.
Talán szivarát is meggyújtja,
és pöfékel.
Hogy hol kezdődik a füst,
és meddig tart a köd,
fogalmam sincsen.
De hinnem kell,
hogy a fehérségben
valahol ott fészkel,
mert ha arra gondolok,
hogy két hegyorom között
az erdő párája leng a tájon,
akkor tudom,
hogy ott senki nincsen.
És akkor itt a hegyek lábánál
semmim sem marad,
csak a magányom.*